

STUDEREN moet je natuurlijk het hele jaar door, maar in deze tijd schakelen studenten best een tandje bij. Dat de boog niet altijd kan gespannen staan, spreekt vanzelf. Een goed evenwicht tussen studie en ontspanning is nodig, en lukt dit niet, dan ben je misschien wat met georganiseerde 'blokdagen'. Studeren én ontspannen volgens een rustgevend dagschema, compleet met begeleider - het kan studenten verleiden tot een verblijf in een bezinningscentrum.

„We bieden een schema aan dat de dag structureert”, verduidelijkt Nikolaas Sintobin, jezuïet in Oude Abdij in Drongen. „Tien uur studietijd per dag, afgewisseld met ontspanning, gezamenlijk eten en dagelijks een moment van bezinning schrikken jongeren niet af. Ze kiezen integendeel gretig voor een weekverblijf in ons bezinningscentrum.” Zeven studenten schreven er in voor de eerste week *Blokdagen*. Vijf van hen verleggen hun verblijf wegens de moeite waard.

Voetbal

Enkele studenten komen intussen voor het derde jaar op rij blokken in Drongen. „Het is hier aangenaam vertoeven en bovenal, er is geen afleiding door televisie of internet”, weet Leen uit ervaring. Nieuwe mensen leren kennen neemt ze er graag bij. En Doro vult aan: „Geen verleiding vanwege de media? Klopt, al mis ik hier toch het voetbal op de buis. Is er echt geen mogelijkheid om de finale van de Champions League mee te pikken?”

Renate Cauwels, medewerster van de Interdiocesane Jeugdendienst Gent zoekt voor dit sportieve hoogfeest een oplossing bij de paters. Zij neemt ook deels de begeleiding voor haar rekening. „Overdag is altijd iemand beschikbaar, pater Nikolaas of iemand van IJD-Gent. De studenten weten dat ze bij ons terecht kunnen voor een babbel of een praktische vraag.”

Controle of er daadwerkelijk wordt gestudeerd, is er niet. Wel dat tijdens de studietijd rust en stilte worden gerespecteerd. Studeren kan op de eigen kamer of in een gemeenschappelijke ruimte. De meesten kiezen voor dit laatste en zo stimuleren ze elkaar om de nodige bladzijden te doorworstelen. „Na twee uur bloktijd is er ontspanning, of wordt samen gegeten,” aldus Renate, „met vóór het avondmaal een bezinningsmoment. Hiervoor tekent meestal pater Nikolaas.”

„Vertrouwd met gebed en bezinning zijn de jongeren niet, maar ze weten dat het bij onze *Blokdagen* hoort”, aldus Sintobin. Dit rustmoment begint met ademhalings- en spanningsoefeningen, gevolgd door het overlopen van de dag. „Wat was er goed vandaag? En wat kan morgen beter?”, vraagt de pater. Volgt een moment van stilte waarbij hij verwacht dat iedere student voor zichzelf z'n dag overloopt. Stilletjes hoopt hij dat ze dat later ook doen en even stilstaan bij wat ze beleven. Afsluiten doet de jezuïet met een bezinningstekst.

Studeren in de schaduw van een abdij

Juni wordt wel eens bestempeld als een harde tijd voor studenten. Blok en examens vullen hun dagen. Afleiding door televisie, internet of spelende huisgenoten die nog niet moeten studeren, durven de concentratie wel eens doen verdampen. Abdiën bieden rust en ruimte voor studenten die het thuis of op kot niet (meer) zien zitten. En ook de bloktelefoon biedt soelaas als de studiemoeid tot in de schoenen is gezonken.

Tom Heylen

Zalige blokbeesten

Tijdens het avondmaal worden de remmen losgegooid en komt bovengetekende te weten dat ze dit echt wel een geschikte manier van blokken vinden.

Niet als Drongen biedt ook de abdij van Averbode studenten meer dan een dak boven het hoofd in de moeilijke blokperiode. Hier werd het initiatief *Blokbeesten* gedoopt. „We bieden studenten een strakke dagstructuur aan”, vertelt norbertijn Jos Bielen, een van de verantwoordelijken. „Een tiental uren studietijd, aangevuld met maaltijden en recreatiemomenten zorgen voor een goedgevulde dag in een aangename sfeer. Na elfven moet het stil zijn en gaat de bar dicht. Voldoende slaap is nodig om de volgende ochtend om acht uur monter aan het ontbijt te verschijnen en met nieuwe moed de nodige bladzijden leerstof te overwinnen.”

De studenten worden uitgenodigd voor het dagelijkse vesperebed, een gezamenlijk rustpunt

voor paters en jongeren. Wie tijdens het weekend blijft studeren, wordt uitdrukkelijk uitgenodigd voor de zondagsmis. „En willen ze een babbel met een van de paters, dan kan dat uiteraard. Tussen 17 en 18 uur is er permanentie, maar ook op andere momenten kan via de portier een luisterend oor worden gevonden.”

Lekdreef

De abdijsamenleving van Averbode kiest bewust voor dit studieaanbod. „We hebben altijd al een zwak voor jonge mensen”, merkt Jos Bielen op en begint met een beetje reclame. „Voor jongvolwassenen hebben we geen tijdschriften, maar hen uit het oog verliezen willen we niet. Dus bieden we hen *Blokbeesten* aan. Niet om hen te controleren. De studenten mogen ook onze abdij verlaten, maar nachtbraken tolereren we niet.”

De norbertijn voegt er meteen aan toe dat vorige jaren niemand daarvan een probleem maakte. Een ijsje likken in de overbekende 'lekdreef' tegenover de abdijspoort kan dus perfect. En trakteren als je toevallig dan jarig bent, weten de paters zeer zeker naar waarde te schatten.

Een verblijf in Drongen of in Averbode kost 25 euro per dag. En dat de formule aanslaat, is duidelijk. In Drongen zijn de *Blokdagen* intussen voorbij, maar in Averbode zijn nog enkele plaatsjes vrij voor de *Blokbeesten*.

Belangstelling voor een kamer in Averbode? Bel 013/78.04.40 • Voor studenten thuis of op kot is de CM-Teleblok op het gratis nummer 0800/13.144 een uitlaatklep. De student kan er tot 28 juni dagelijks tussen 11 en 23 uur terecht voor hulp bij studieplanning, voor moed na een moeilijk examen of gewoon voor een babbel tussendoor. Ook ouders krijgen er tips om hun studerende kroost te ondersteunen.



Het geheim van een geslaagd examen? Een deugdoende blok... © Belga

Vervolg van bladzijde 5

Weliswaar evolueert de aard van de handel. Door de steeds striktere wetgeving wordt deze levenswijze echter almaar meer onmogelijk gemaakt. Omer Hommez vindt dat onze samenleving respect moet opbrengen voor de keuze van deze bevolkingsgroep. In plaats van hen te willen veranderen, zou de overheid hun wereld moeten begrijpen en van daaruit initiatieven nemen met betrekking tot vorming, sociale zekerheid, woon- en werkgelegenheid.

„Eigenlijk is de pastoraal de enige band tussen hun wereld en de burgermaatschappij”, aldus de aalmoezenier. „De overheid giet bakken geld in projecten die deze mensen niet vooruit helpen. Omdat ze weigert in te treden in hun logica. Ze eisen een vertegenwoordiger of woordvoerder uit hun midden, terwijl bij hen geen hiërarchie bestaat. Men speelt dat spel soms wel een tijdje mee, maar resultaten blijven steevast uit. Het kan nochtans anders.”

„De laatste twee jaar begeleidde ik 25 jonge woonwagewonners naar een cursus bedrijfsbeheer, speciaal voor deze doelgroep uitgewerkt, en ze haalden de eindmeet. Korte formules met snel resultaat kunnen wel degelijk bekoren. Deze mensen willen ook chatten en surfen op het internet. We boden hen een cursus aan. Nu kan ik hen ter hulp roepen wanneer ik voor de eucharistie een cd met liedjes wil branden.”

Met allerhande vragen komen voyageurs, manoesjen en Rom van heinde en verre naar de vzw Mensen van de weg in Zeebrugge afgezakt, één van de centra voor woonwagepastoraal van de Kerk. „De meeste vragen gaan over woon- en werkproblematiek. We helpen met het lezen en invullen van formulieren, het aanvragen van een terrein wanneer ze op doortocht zijn, we bieden hen een officieel adres indien ze dat niet hebben, delen voedselpakketten uit, treffen regelingen voor een pensioen, enzovoort. Maar we krijgen natuurlijk ook kerkelijke vragen: doopsels, huwelijken, communies, ziekenbezoek.”

Het centrum heeft een adresbestand van 910 gezinnen. Daarvan wordt vijftien procent van dichtbij opgevolgd. Het verschil tussen voyageurs, manoesjen en Rom? Moeilijk in twee woorden te vatten. De voornaamste gelijkenis is dan weer dat ze allemaal heel sterk in het 'nu' leven, met alle gevolgen van dien voor gezondheid, werk in dienstverband, opvoeding.

„Elke analyse van deze bevolkingsgroep vertrekt vanuit de vaststelling dat er een duidelijke scheiding bestaat tussen hun wereld en de burgermaatschappij. Zij vinden het best zo. Maar onbekend is onbemand. Vandaar dat we toch proberen de doelgroep in contact te brengen met burgers via cultuur- en vakantieparticipatie. Uitstappen naar toneel, museum of abdij behoren tot de vaste ingrediënten.”